

[Jens Foged.]

vedkommende skal udrede hvert år til statskassen. I det eksempel, vi har drøftet, har der været tale om en gældsbyrde på 260.000 kr. med deraf følgende forrentning, og selv om gælden ikke skal afdrages i måske 15 år, så skal den til sin tid betales. Sådan har jeg da forstået finansministeren. Hvordan vil finansministeren så forklare os, at der ikke bliver tale om en forringet stilling? Det ville have været rigtigt, om finansministeren havde givet sig tid til under hensyn til eventuelle afskrivningslove, eller hvad ved jeg, nøje at stille regnestykket op for os, så det var åbenbart, at der ikke er sket nogen forringelse. Efter det, der nu foreligger, vil der ske en forringelse. Der vil blive pålagt en byrde til forrentning, som vedkommende ellers ville være fri for.

Endelig vil jeg gerne spørge om denne prioritets placering i relation til tinglysnin-gen. Her har vi heller ikke fået tilstrækkelige oplysninger. Det er næsten umuligt at administrere låneforholdene på disse ejendomme, hvis ikke den sikkerhed, som staten her vil have skudt ind i ejendommen, får en placering alleryderst. I modsat fald har man forhindret den pågældende skatteyder i at få indskudt rimelige prioriteter, altså en indirekte byrde, men dog en byrde.

Bernhard Baunsgaard: På det radikale venstres vegne skal jeg kun gentage: der har ikke været tid nok i udvalget til at gennemgå dette lovforslag, og da der er tvivl om, hvorvidt hensigter og muligheder dækker hinanden, vil det radikale venstre ikke tage noget medansvar. Vi stemmer imod lovforslaget.

Finansministeren (Grünbaum): Nu står det i hvert fald fast, også for folketinget, hvad jeg har sagt til udvalget, og det har jeg i øvrigt sagt til udvalget, også inden vi havde anden behandling af dette lovforslag.

Jeg er enig i, at vi til efteråret, når vi skal se på afskrivningsreglerne, som jo ikke er indeholdt i denne lov, må se på, om der skulle være nogen problemer. Efter min opfattelse har jeg gennemgået ganske klart det eksempel, som er blevet forelagt folketingsudvalget. Jeg har gennemgået det her i folketingssalen, og der er ikke rejst indvendinger imod selve de tal, jeg har nævnt i den

forbindelse. Det viste sig, at der ud over den gevinst, der kunne opnås ved videresalg, var en årlig mergevinst, en årlig merindtægt på 10.000 kr., så man kan vel ikke sige, at man her har ramt særlig hårdt.

Det, jeg har ønsket her ved tredjebehandlingen, er altså kun at få fastslået over for folketinget og over for offentligheden, at der er ingen reel baggrund for at sige, at nu vil denne lovgivning medføre en såkaldt brandskatning af vores dygtige unge eller ældre erhvervsdrivende. Det er jo det, man har prøvet på f. eks. i Berlingske Tidende i går, hvor man siger — jeg går ud fra, at det er efter orientering herindefra — at det forslag, som nu vil blive trumfet igennem i folketinget, vil betyde, at en ung landmand, der har en gård med en værdi på 850.000 kr., som er belånt op til skorstenen eller omtrent deroptil, nemlig belånt for 800.000 kr., og en nyforsikringsværdi på 900.000 kr., vil blive brandskattet med 300.000 kr. Jeg har tilladt mig at regne eksemplet efter. Det er fuldstændig uden bund i virkeligheden. Dette være sagt til hr. Juul-Madsen. Tværtimod vil den regulerede anskaffelsessum, hvis vi går ud fra 13. almindelige vurdering, blive 1,4 mill. kr. for den pågældende gård. Der bliver overhovedet ikke tale om nogen særskilt beskatning i disse tilfælde. Går vi ud fra 14. almindelige vurdering, så bliver der tale om en reguleret anskaffelsessum på 1 mill. kr., altså et godt stykke over det, der her er tale om. Og selv om jeg tager det for artiklen mest rigtige eksempel, mest rimelige eksempel og siger, at det er en ung landmand, der er startet i 1969, så bliver der heller ikke overhovedet tale om nogen som helst beskatning efter loven om særlig indkomst i dette tilfælde. Så har jeg endda ikke engang regnet det særlige 20.000 kr.s fradrag og 6000 kr.s fradraget med.

Jens Foged: De eksempler, den højtærede finansminister tillader sig at bruge, er kun rigtige under forudsætning af, at den enkelte skatteyder, der er involveret i dette, har en høj indkomst. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede finansminister: hvis skatteyderen ingen indkomst har på grund af tidernes ugunst — der kan være mange ting, der er skyld i det — vil en rentebyrde som i eksemplet her med de 20.000 kr. så ikke skulle indfries alligevel? Han har ingen